

[Aksel Larsen.]

flåt, har man opgivet at have en karantænestation og ændrer i stedet indførselsbestemmelserne.

Jeg ved ikke, om man ikke kan eller ikke vil bekæmpe miden på Emdrup dyrehospital; andre steder kan den bekæmpes med godt resultat, ligesom den er ret let at bekæmpe i tilfælde af angreb på en enkelt hund eller kat. Herom findes der tilgængelige anvisninger, bl. a. udarbejdet af cand. pharm. O. Winding, og det må forekomme besynderligt, hvis veterinærdirektoratet ikke er bekendt hermed.

Dernæst hævder veterinærdirektoratet, som vi ved fra ministerens besvarelse af mit spørgsmål den 11. ds., at der ikke kan tilvejebringes andre karantænemuligheder, medmindre man vil bevilge 4-5 mill. kr. til opførelse af en ny statslig karantænestation. Jeg har i den anledning tilladt mig at oplyse ministeren om, at der for veterinærdirektoratet har foreligget tilbud om egnede karantænemuligheder på private dyreklinikker, hvor man vel lige så godt kunne leje sig ind som i Emdrup, og hvor der altså ikke skal investeres i nybygninger. Men det fremgår ganske vist af veterinærdirektoratets cirkulære til dyrlægerne, at man, uanset om der er stor eller ingen bekostning, slet ikke vil foreslå nogen form for karantæne.

Herpå tyder også veterinærdirektørens erkendelse af, at man har haft tilbud om klinikker, der kunne indrettes til karantænestationer, men ikke har undersøgt egnetheden, muligvis på grund af beliggenheden i Jylland. Dette kan dog næppe være grund nok, da der, uanset om man havde karantænemuligheder på Sjælland, også burde skaffes sådanne i Jylland.

Det fremgår af ministerens udtalelser, at man mener at måtte have en karantænestation i nærheden af hovedstaden. Det lyder usandsynligt, at en sådan ikke for en beskedent omkostning skulle kunne indrettes f. eks. i bygningerne til et nedlagt landbrug, men dette synes ikke at have været overvejet. Det måtte i hvert fald være rimeligt, at man havde undersøgt og overvejet alle muligheder, før man traf beslutning om at ophæve karantænebestemmelserne; sådanne overvejelser må det formenes at der har været tid til.

Det hævdes imidlertid, at Danmark vil være betryggende beskyttet mod rabies-smitte ved vaccinationsordningen. Hunde og katte, der indføres fra det sydlige udland, skal være vaccineret med en anerkendt vaccine mindst 4 uger og højst 12 måneder forud for indførslen, og umiddelbart efter indførelsen skal de revaccineres.

Efter de oplysninger, der foreligger tilgængelige for forslagsstilleren, er inkubationstiden for rabies imidlertid yderst forskellig. Den skal kunne variere fra 1 uge op til 1 år. Det skulle efter dette være muligt, at et dyr kan være smittet, påført rabies mere end 4 uger før indførslen til Danmark, og altså også før første vaccination finder sted. Hvis dyret er smittet før vaccinationen, kan man således ikke regne med beskyttelse ved vaccinationen. Derimod skal det være sådan, at vaccination, efter at smitte har fundet sted, forlænger inkubationstiden. Hvorvidt revaccination under disse forhold er virksom, kan vel være tvivlsomt.

Hertil kommer spørgsmålet, om vaccinen yder tilstrækkelig beskyttelse. Det mener de danske veterinærmyndigheder, og det hævdes, at de hollandske har samme mening. Veterinærmyndighederne i Sverige, Norge og Finland stoler imidlertid, som det fremgår af deres reaktion på bekendtgørelsen af 19. februar, ikke særlig på vaccinen, og det gør myndighederne i England heller ikke. Derfor har England skærpet karantænebestemmelserne og overvejer endda helt at forbyde indførslen af hunde og katte.

Som bevis for, at vaccinen yder tilstrækkelig beskyttelse, har det været fremført, at erfaringerne fra vaccinationen i den hidtidige bekæmpelseszone i Sønderjylland er gode. Da det må formodes, at de i Sønderjylland vaccinerede husdyr er blevet vaccineret på et tidspunkt, hvor de ikke var og ikke kunne være smittet med rabies, synes dette bevis med forlov at sige at være tvivlsomt. Det kan som sagt ikke udelukkes, at indførte vaccinerede dyr var smittet før vaccinationen.

Tilstanden er altså den, at hunde og katte mod en vaccination frit kan indføres i landet fra de rabiesramte lande på kontinentet, hvilket naturligvis vil blive udnyttet bl. a. af tyske turister. Tilstanden er endvidere den, at i Danmark boende hunde- og katte-